

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Johann Heinrich Bornemann GmbH — Geschäftsbereich Kunststofftechnik Obernkirchen (Obernkirchen, Duitsland) (vertegenwoordiger: A. Oldekop, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 19 april 2011 (zaak R 1802/2010-2) inzake een oppositieprocedure tussen Johann Heinrich Bornemann GmbH — Geschäftsbereich Kunststofftechnik Obernkirchen en Evonik Industries AG

Dictum

- 1) *Op het beroep behoeft niet meer te worden beslist.*
- 2) *Verzoekster en interveniënte worden verwezen in hun eigen kosten en elk in de helft van verweerders kosten.*

(¹) PB C 269 van 10.9.2011.

Beschikking van het Gerecht van 6 december 2012 — Spa Monopole/BHIM — Royal Mediterranea (THAI SPA)

(Zaak T-664/11) (¹)

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Beperking van in merkaanvraag opgegeven diensten — Afdoening zonder beslissing”)

(2013/C 32/28)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, België) (vertegenwoordigers: L. de Brouwer, E. Corne en É. De Gryse, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: A. Folliard-Monguiral, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Royal Mediterranea, SA (Madrid, Spanje)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 20 oktober 2011 (zaak R 1976/2010-4) inzake een oppositieprocedure tussen Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, en Royal Mediterranea, SA

Dictum

- 1) *Op het beroep behoeft niet meer te worden beslist.*

- 2) *Elke partij draagt haar eigen kosten.*

(¹) PB C 65 van 3.3.2012.

Beroep ingesteld op 12 november 2012 — von Storch e.a./ECB

(Zaak T-492/12)

(2013/C 32/29)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Sven A. von Storch (Berlijn, Duitsland) en 5 216 anderen (vertegenwoordigers: M. Kerber en B. von Storch, advocaten)

Verwerende partij: Europese Centrale Bank

Conclusies

Verzoekers verzoeken het Gerecht:

- het besluit van de Europese Centrale Bank van 6 september 2012 betreffende een aantal technische kenmerken van de rechtstreekse transacties van het Eurosysteem in de secundaire markten voor overheidsobligaties onverenigbaar te verklaren met de artikelen 123 tot en met 125 VWEU, hieraan het in artikel 264 VWEU bedoelde rechtgevolg te verbinden en de verdere uitvoering ervan te verbieden;
- het besluit van de Europese Centrale Bank van 6 september 2012 betreffende een aantal aanvullende maatregelen om de beschikbaarheid van onderpand voor tegenpartijen te waarborgen om zo hun toegang tot de liquiditeitsverschaffende transacties van het Eurosysteem in stand te houden, onverenigbaar te verklaren met de artikelen 123 tot en met 125 VWEU, hieraan het in artikel 264 VWEU bedoelde rechtgevolg te verbinden en de verdere uitvoering ervan te verbieden;
- verweerster overeenkomstig artikel 87, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voeren verzoekers in wezen de volgende middelen aan.

- 1) De litigieuze besluiten zijn in strijd met de artikelen 123 tot en met 125 VWEU. Dienaangaande stellen verzoekers dat artikel 123 VWEU de monetaariserings van de staatsschuld verbiedt en dat dit verbod blijkens verordening (EG) nr. 3603/93 (¹) algemeen geldt, dat wil zeggen zowel voor de primaire als voor de secundaire markt.

- 2) Voorts schendt de ECB artikel 127 VWEU. Verzoekers betogen dat de aan de ECB verleende bevoegdheid inzake monetair beleid ertoe strekt de prijsstabiliteit te verzekeren. Door de betrokken maatregelen uit te voeren, voert de ECB evenwel een fiscaal beleid uit en handelt zij *ultra vires*.
- 3) Voorts zijn de litigieuze besluiten in strijd met protocol (nr. 27) betreffende de interne markt en de mededinging⁽²⁾, gelezen in samenhang met artikel 51 VEU. Volgens verzoekers wordt met de verwerving van overheidseffecten van staten die in financiële nood verkeren, rechtstreeks ingegrepen in een segment van de markt dat door een overaanbod wordt gekenmerkt. Deze verwerving leidt tot een kunstmatige beperking van het aanbod, wat gevolgen heeft voor het rendement van deze effecten die onverenigbaar zijn met de beginselen van een onvervalste mededinging.
- 4) De ECB handelt in strijd met artikel 130 VWEU, gelezen in samenhang met artikel 7 ESCB/ECB-statuten⁽³⁾, aangezien de voorzitter van de ECB zich ertoe heeft laten overhalen de litigieuze besluiten vast te stellen.
- 5) De aankoop van overheidsobligaties die niet is ingegeven door overwegingen van monetair beleid, maar door overwegingen van fiscaal beleid en niet dient om de prijsstabiliteit te verzekeren, heeft een negatieve invloed op de markten en brengt aldus het vertrouwen in een onafhankelijk monetair beleid in gevaar. Volgens verzoekers heeft de regelgeving inzake de Europese Monetaire Unie een subjectief recht in het leven geroepen dat geen handelingen worden verricht die kennelijk afbreuk doen aan de stabiliteit. Dergelijke handelingen zijn met name onverenigbaar zijn met de artikelen 123 en 125 VWEU.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 3603/93 van de Raad van 13 december 1993 tot vaststelling van de definities voor de toepassing van de in artikel 104 en artikel 104 B, lid 1, van het Verdrag vastgelegde verbodsbepalingen (PB L 332, blz. 1).

⁽²⁾ PB 2010, C 83, blz. 309.

⁽³⁾ Protocol (nr. 4) betreffende de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en de Europese Centrale Bank (PB 2010, C 83, blz. 230).

Beroep ingesteld op 20 november 2012 — Slovenië/ Commissie

(Zaak T-507/12)

(2013/C 32/30)

Procestaal: Sloveens

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Slovenië (vertegenwoordigers: V. Klemenc, državna pravobranilka, en A. Grum, pomočnica državne pravobranilke)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— het besluit van de Commissie van 19 oktober 2012 betreffende maatregelen ten behoeve van de onderneming ELAN d.o.o., SA.26379 (C 13/2010) (ex NN 17/2010) nietig verklaren, dat door de Commissie aan Slovenië ter kennis is gebracht bij brief nr. SG-Greffe(2012) D/14375 van 20 september 2012 en waarin met name in artikel 2 ervan is besloten dat Slovenië in 2008 onrechtmatig staatsteun heeft toegekend aan Elan in de vorm van een kapitaalinjectie voor een bedrag van 10 miljoen EUR, in strijd met artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zodat Slovenië verplicht is de steun van de begunstigde terug te vorderen;

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster twee middelen aan.

- 1) Eerste middel: de Commissie heeft in het bestreden besluit de artikelen 107, lid 1, VWEU en 345 VWEU onjuist toegepast en ook de wezenlijke vormvereisten geschonden, aangezien zij de feiten onjuist heeft beoordeeld en het betrokken besluit onvoldoende en/of onjuist heeft gemotiveerd wat de vraag betreft of de Republiek Slovenië kan worden verweten in 2008 een kapitaalinjectie te hebben toegediend.

Verzoekster is van mening dat de Commissie in strijd met de artikelen 107, lid 1, VWEU en 345 VWEU heeft besloten dat de handelwijze van de vennoten van Elan bij de door haar in 2008 toegediende kapitaalinjectie aan de Republiek Slovenië kan worden toegerekend. Daarvoor heeft de Commissie gesteund op het feit dat de Staat, als eigenaar de raad van commissarissen benoemt. Met dit argument benadeelt de Commissie volgens verzoekster het duale stelsel van bestuur van overheidsbedrijven.

Het bestreden besluit is onvoldoende gemotiveerd — te weten zonder relevante en voldoende redenen — en is tevens onjuist gemotiveerd voor zover de Commissie betoogt dat er ernstige aanwijzingen bestaan die wijzen op een nauwe betrokkenheid van de Staat bij de besluitvorming van een kapitaalvennootschap (Kapitalska družba, KAD) en van een vennootschap voor consultancy en bestuur (Družba za svetovanje in upravljanje, DSU). Haar argumenten berusten namelijk alleen op onbetrouwbare bewijzen en op bewijzen „van horen zeggen”. Het bestreden besluit bevat evenmin ook maar enige motivering aangaande de andere vennoten van Elan, aan wie de Commissie alleen vergelijkbare gedragingen verwijt. Volgens verzoekster vormen de door de Commissie in het bestreden besluit vermelde aanwijzingen geen indicatoren die wijzen op betrokkenheid van de autoriteiten bij het vaststellen van de maatregel van een kapitaalinjectie ten behoeve van Elan in 2008 in de zin van de rechtspraak van het Hof en van het Gerecht.